

100 פעימות

אסופת שירים

100 פעימות

מבחר משוררים

100 פעימות

מבחר משוררים

100 פעימות | מבחר משוררים

100 Beats | Various poets

עיצוב כריכה ועימוד: אלירן דיין

הוצאה לאור: מוטיב ספרים

ניקוד והגהת השירים באחריות הכותבים בלבד!

מהדורה ראשונה – ה'תשפ"ה 2025

© 2025 כל הזכויות על היצירות המופיעות באסופה זו שמורות למחברים

© 2025 כל הזכויות על האסופה והפקתה שמורות למוטיב ספרים

info@motiv-magazine.co.il

סדר השירים

- 9.....מתי אומר לך? | אלעד טולדנו
- 11.....התכרבלות | דלית ולדמן
- 12.....אל... | אילן ענבר
- 13.....אני זורעת | שירלי שמואל
- 14.....אהבה בת חמישים | רון גרא
- 15.....טורנדו | דנה שניידר
- 16.....כשהאהבה | אורטל הילה
- 17.....אהבה חוזרת | יהודה ניסן
- 19.....אש תמיד | יעל שחר־שריד
- 20.....קתולית בסיציליה | סוזן שוש בן־עזרא
- 21.....שירת הנשמות | נעמי תדהר
- 22.....אהבה | ערן טורג'מן
- 23.....* | נועם מאיר שדות
- 24.....הגיאומטריה של הלב | אורטל הילה
- 25.....אהבה מסרטים | יהודה ניסן
- 26.....אהבה בשוק הפשפשים | דנה שניידר
- 27.....* | חנה מורג
- 28.....כשזה קורה | יוסי מורג
- 29.....שאין לה שם | אלעד טולדנו
- 31.....לילה אפל | צ'רנה שולמנוביץ'
- 32.....אני אגיד לך בדיוק מה את צריכה | שירלי שמואל
- 34.....רציתי | אורטל הילה
- 35.....המנגינה שלנו | יהודה ניסן
- 37.....לא כל אהבה | יעל שחר־שריד
- 38.....* | יובל ששון

39.....	* נועם מאיר שדות
40.....	הסוד שלך דנה שניידר
41.....	תביני שירלי שמואל
42.....	לאהוב בלי גבולות שירי טורף־זינרייך
44.....	חלום ליל קיץ יהודה ניסן
46.....	אני יודעת אורטל הילה
47.....	יקום אלעד טולדנו
49.....	מקור אלי מקור סוזן שוש בן־עזרא
50.....	שכבת מגן צ'רנה שולמנוביץ'
51.....	יד על היד חנה מורג
52.....	אלמד שוב לאהוב אילן ענבר
53.....	כתב ויתור יעל שחר־שרד
54.....	* נועם מאיר שדות
55.....	איפון דנה שניידר
56.....	אהבת ילדות יהודה ניסן
58.....	בינינו אורטל הילה
59.....	אביב שירלי שמואל
61.....	קיצור תולדות האהבה אלעד ארנון

100 פעימות היא אסופת שירי אהבה של מבחר משוררים העוסקים ברגש הבסיסי של כל אדם וביצרים הנלווים לכך. האסופה יוצאת לאור מטעם כתב העת המקוון **מוטיב מאהב**. קדמו לה אסופת **בעבותות אהבה, משוררים אהבה ואסופת תשוקת הגוף**.

מתי אומר לך?

אלעד טולדנו

מתי אמר לך כָּבֵר?
אָנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ.

נסיתי כְּשִׁשְׁכַבְנוּ עַל הַדֶּשֶׁא
וְהָיִית זָפָה נִרְגָּשָׁת.

נסיתי כְּשִׁטְיִלְנוּ עִם הַקֶּלֶב
וְאָמַרְת שְׂאֵת אֵתִי אוֹהֵבֵת כִּי לֵלְכֵת.

נסיתי בַּפְּרֶסָה, כְּשִׁשְׁבָּת מוֹלִי בְחֻמָּד,
וְלִבִּי פָעַם בְּדַפְּק שְׁעַד גְּדוֹת מַחֵי הַצִּיִּף.

נסיתי כְּשִׁהֵיִיתִי בְּתוֹכְךָ (בְּאִיזָה עֶרֶב)
וְאָבְרִינוּ דְּבַרְבוּ גַם בֵּינֵיהֶם זְרָמִים־זְרָמִים.

נסיתי וְכִשְׁלַתִּי.
בְּסֶף גְּרוֹנֵי גִשְׁבְּרוּ לִי הַמְּלִים
כְּגִלִים הַנִּשְׁבְּרִים עַל הַסְּלָעִים,
בְּטָרָם חוֹף. וְאֵל הַחוּל
הַמְּיַחֵל לֹא מַגִּיעִים.

וְהוּן מְלֵאוֹ אֶת כָּל כְּלִי
אֶדְ מִבְּחוּץ הַדֶּף הַפֶּחַד
שֶׁהָאֶפְרוֹחַ לֹא מוֹכֵן
אָמַר - נִדְגָר רַק עוֹד טְפָה
כִּי אִם קְרוֹם זְרוֹתְנוֹ לֹא יִבְקַע
לְנִצָּח נַעֲבִיר אֶת חַיֵּינוּ
מִשְׁנֵי צַדֵּי הַקְּלִפָּה.

התכרבלות דלית ולדמן

עור הגוף,
מתכרבל בתוך
שמיכת הצמר.

בלבי אהבה
מכרבלת.

את כל אהבתי,
אליה.

את כל אהבתי,
מכרבלת,
בגופי.

בתוך שמיכת צמר,
מכרבלים.

וכשחם ממש,
מבצבצת רגל.
לרגע.

ואז,
התכרבלות.

אל... אילן ענבר

תלפל סוֹרֵר
על מצח לָכוֹן
סֶמֶק מְבַעֵר בְּאֵדָם לְחַיִּים
יָד מְחַלֵּיקָה עֲדִינּוֹת בְּמוֹרֵד יְרֻכָיִים
מִבֶּט נְבוֹךְ וּשְׁחוֹק בְּעֵינָיִם
לְחִישָׁה בֵּין שְׁפָתַיִם
אל... תְּחַדֵּל

אני זורעת שירלי שמואל

אני זורעת
נרעי אהבה.
זורעת נרע קטן
לשיצמח ויפרח.
זורעת בעצמי ולא מרפה
על-אף העבודה הקשה מקנה לסחרף
ולתביא אחרי עוד זורעים
לשינרעו יחד אתי וינדשנו אהבה.

לא פשוט לדשן נרעי אהבה
צריך לנקות את הסביבה-
להוציא שרכים מגתרים,
לעדר מסביב את האדמה.

יש לשיר במלוא גרון בעצמה
כדי לשיצמחו ויגדלו
ותרגש בם התשוקה.

אני זורעת פרסי אהבה.
שומלת לצדם גם שתילי תקנה
לשתצמח ותפרח
להיות עץ מלבלב
לצד בית שפלו בטחון ושלנה.

אהבה בת חמישים

רון גרא

בְּשֶׁהֵינּוּ בְּנֵי עֶשְׂרִים
בְּגִדְתָּ בִּי
בְּשֵׁם הָאֵינְטֵלֶקְט
עִם בְּנֵי לְשִׁים
הַיּוֹם –
אָנוּ בְּנֵי שִׁבְעִים
אֶת מְמִיכָה עִם
בְּנֵי עֶשְׂרִים.

אִיד זֶה לְשָׁל הַשָּׁנִים
אֲנִי מְחַבֵּר
אֵלֶיךָ אֶל הַפְּצָעִים,
אֶל הַכָּאֵב
אֶל עֲרוֹמֶךָ
שְׁעוֹשָׁה מִלְחָמוֹת
עִם הַזְּמַן.

טורנדו דנה שניידר

טורנדו הוא מקום רגוע בשבילנו
הוריקן הוא אי שקט עבורנו
סופה היא נוה מדבר – לנו
רעמים ובזקים הם רגע גמור – לי ולך
רק בעמדנו על סף תהום
שם אנהנו מתממשים
בעודנו קרובים מדי לסנה הבוער
אתה לולין על חבל דק
ואני נותנת חיי בנדך
אשה
מסכנת
נפשה.

כשהאהבה אורטל הילה

כְּשֶׁהַפֶּסֶד גָּדוֹל מֵהֶאֱהָבָה
הֶאֱהָבָה רוֹעֵדָת
כְּשֶׁהֶאֱהָבָה גְּדוּלָה מֵהַפֶּסֶד,
הַפֶּסֶד מֵתְבַיֵּשׁ
וְנֹעֵלֵם.

אהבה חוזרת יהודה ניסן

בירוּשלים היא חזרה לגור
העיר בה נולדה ובגרה,
לה תמיד היתה ברור
שמתחזר לעיר ושבה גדלה.

היא כבר לא ילדה,
אשה צמאה לאהבה.
מדי יום מביתה לעבודה
עשתה זאת בהליכה.

יום אחד והיא בדרךכה,
כנר ברחוב מפליא בנגינה,
היא רואה אותו ונזכרת,
שבעבר חשה שאותו היא אהבת.

הוריה ממנו אותה נתקו,
פי את הארץ עזבו והגרו.
היא לא שכתה את אותה אהבה,
ותמיד הוא עלה במחשבתה.

שְׁלֶפֶה מֵאַרְנָקָה שְׁטָר,
הַבִּינָה, שְׁאוֹתָהּ הוּא לֹא זָכַר.
אֶבֶל הוּא זֶהָ, אֶדְ הַתְּבִישׁ,
כִּי בְּרַחוּב מְנַגֵּן הוּא, וּמַעוֹת מְבַקֵּשׁ.

יוֹם אֶחָד הַבִּיטָה לוֹ בְּעֵינָיִם,
רְאֵתָה שָׁם דְּמָעָה אוֹ שְׂתִימִים,
הַבִּינָה, שְׁאוֹתָהּ הוּא מְזֵהָ,
אוֹתָהּ לֹא שָׁכַח, הוּא זוֹכֵר וְרוֹאֶה.

קִרְבָּה אֵלָיו, קִרְאָה בְּשִׁמוֹ,
הוּא יָדַע, שֶׁהִיא נוֹעֵדָה לוֹ.
בְּחִזָּקָה הֵם הַתְּסַבְּקוֹ,
מֵאֵז וְלַעַד זֶה אֵת זוֹ אֶהְבּוּ.

אש תמיד יעל שחר־שריד

והלב
מתרגש,
כמהה,
רוצה ותובע
את אותם פרפרים בכטון,
את אותה התרגשות
של הנצה בכפות הידים,
רעד קל ברפים,
רעידת הקמות הלב,
גם היום,
אחרי שנים,
קשאנחנו נפגשים לרגע מקרי בקניון
שבעת הכוכבים בהרצל'יה,
וְדִי בַמבט העינים
שִׁיעִידו
בלי לומר מלה
שְׁהִיְתָה בִּינֵנוּ פֶּעַם
אֶהְבָּה גְדוֹלָה.

קתולית בסיציליה סוזן שוש בן-עזרא

הרי את מקדשתי לי תשוקתי.
נכח שני עדים
ג'רם במלואו,
מעשה גפרור בחמר בערתו.
אלהים אחת שוכנת בי, דרוכה.
לשונותיה אש,
פסגתה נוטפת לכה על מורדות האתנה;
שנאהב,
.To the end of love

שירת הנשמות

נעמי תדהר

על נלחן השיש
מיונחות התשוקות
כרטיס לגן עדן.

ואם שפאב
לא החסרתי דמעה לתשוקותי
גם כי הלך בדרך כי עפר וסערות על גופי סודקות
וגשמי הנעם פסו עלטה.

לא בקשתי לקבע מסמרות ידי פרושות לשמים
פי מלא שירה
שלהבת להבה
מתיקות שפתיך כטל נוטף מהדקים עלים צפופים וענני נוצה.

כאשר אפער זכרונותי אכרע ברוך בדבק מכשר,
לא אנקה גופי ממגע ידיך,

איכה בין הערבים?
מחה דמעותי!!!

אהבה ערן טורג'מן

למדת אותי

אהבה מהי

הבטת לתוך עיני
ואני, נשכתי ת'שפה

כשמלותיך החלו
לקדר לתוך לבי

למדתי אהבה
מהי.

★

נועם מאיר שדות

אִשָּׁה קָמָה לְכַבּוּדִי בְּאוֹטוֹבוֹס
וְאֲנִי חֹשְׁבֵתִי מֵהָ רוֹצָה אֲנִי הַזְקֵן
לְשִׁתוֹת חֵלֶב מִשְׁנֵי שְׂדֵיָהּ
וְלִרְקֹד אֶתְּהָ טָנְגוּ לוֹהֵט אֶל תוֹךְ הַלְיָלָה
וְאֵלּוּ הִיא יוֹשֶׁבֶת לַעֲצָמָה
וְלֹא חוֹשֶׁבֶת עָלַי בְּכֻלָּל
וְשְׂדֵיָהּ חֲנוּטִים הֵיטֵב בְּתוֹךְ הַחֲזִיזָה שְׂבֵתוֹךְ הַלְצָתָהּ
וְאֲנִי מִמְשִׁיךְ לְנִסְעַ לַעֲבֹר הָאֶפֶק
חוֹלֵם עַל הַבְּחוּרָה וְשְׁנֵי שְׂדֵיָהּ.

הגיאומטריה של הלב אורטל הילה

אתה לומד
את הגאומטריה
של הלב שלי
כמו מנסרה בשמש
בשקאור נכנס בנורות.

אהבה מסרטים יהודה ניסן

הלך אחריה עד סוף העולם
והביא לה אבנים מהירח.
היה זה ביום של חלין
חסד בטנים, נמנע מפרח.

חשבה שספור אהבתם
הוא מעתה ועד עולם,
הבינה מהר שהיא תם
וחלף עם הרוח.
היתה להם אהבה בשחקים
בטוחים הם, שהחיים יפים.
אהבו עד פלות הנשימה,
ועכשו הם כמו זרים בלילה.

להם זה הגיע מקדמת עזן,
חשבו על אהבה כמו שלנו,
שהיא אהבה מרקוד ראשון.
ונה קרה לילה אחד,
כששור לה שיר בגשם.

אהבה בשוק הפשפשים דנה שניידר

פעם אהבת אותי בעינים בוערות
בגדים מלטפות ולשון מלקקת
אתה בן עשרים וחמש
ואני בת שש עשרה
מבטים מצטלקים בשוק הפשפשים
אהבה בדירה ישנה
ידך נשלחת לעברי בתדר המדרגות
מדלגת אמה בקלילות
נשפכים על המטה וכמעט עושים אהבה
עושים נגיעה, עושים לטוף בתשוקה
אני בוער ואת צעירה, אתה נשנק
ככה אהבת אותי
בסגידה
וגם הולכים על חול
ויושבים לנוח על אבן
לךך אני לא רגוע, נשימתך נעמקת
אני
נימפה מעופפת
ככה אהבת אותי פעם.

★

חנה מורג

כְּשֶׁחֹלְפֶת עַל הַתְּמוּנָה
הַמְכַבֵּט שְׁלֵנוּ זֶה אֵל זו
מוֹסִיפָה עֵינַיִם
רַק שְׁלִי, רַק אֵלֶיךָ
הַרְגֵשְׁתְּ?

כשזה קורה

יוסי מורג

הוא לא חפש טריק

לא להחזיר ממחטה

גם לא סרט צמחה

אפלו לא

עטיפת הפריד ששכחה

רץ אליה בנשימה קטועה

לבקש עזרה

לכבות להבות לבו

אתה לצדו.

שאין לה שם

אלעד טולדנו

מה עושים
כשכא לככות
כשכא לככות
ואין דמעות.

מה עושים
כשכא לראות
אותה אחת
שאין לה שם
אכל פנים
כל-כה יפות
וקול ערב
כערבות.

מה עושים
כשהותור
צורב נורא
אכל הפור
או הכחירה
נתנו לה

לעֵלָם כְּלִיל
וְהָאֵלֹהִים
שְׁנֵתְנָה
כְּנֹד מְקַרְהָ
כְּכִי חֲלִיל
כְּרִים דְּבֹשׁ
כְּאֵד תְּבַשִּׁיל
בְּזֶמֶן נֶכּוֹן
לְזֶמֶן קֶצֶר
וְלֹא הַשְּׂאִיר
כְּרִצּוֹן הַלֵּב
וְלֹא הַשְּׂאִיר.

לילה אפל 'צ'רנה שולמנוביץ'

רוח שורקת
הלילה אפל
יש געגוע
אתה מתרחק
בניתי סביבי חומות אין ספר
אין לך כוח להלחם
אתה לא תחזור
לילה אפל
רק כוכב מנצנץ
מזכיר את הניצוץ
שפעם היה
רוח שורקת
אני לבדי
מביטה לירח
שמאיר לי פנים
לילה אפל בתוך חומתי
נותרתי לבד
נצורה
מבלי המזון הכי יקר לנשמה
אהבה.

אני אגיד לך בדיוק מה את צריכה שירלי שמואל

את צריכה מישהו
שתוקלי להניח עליו את הראש
בסוף יום מעייף.

מישהו שתוקלי לשפף בפניו
את כל מה שמעיק ומכביד.
שלא יגיב, שפשוט יקשיב,
שיתהנה שם בשבילך.

מישהו שיידע להרים אותך
כשאת מרגישה הכי נמודה,
שבורה, כואבת וחסרת אונים.

האחד שיידע להצחיק,
להעלות בפניך חיוך
גם כשיראה שנה הדבר האחרון,
שאת מסגלת לעשות עכשיו.

את צריכה את מי ש'יודע
לגעת לך בדיוק במקום הזה,
שעושה לך טוב,
שירים לך, ופרגון לך

על מה שהכנת כשטרחת
ונסית להמציא את הגלגל מחדש.
נעריך יחד אתך
את כל המאמצים, שעשית.

נחשב יחד אתך איך למצא פתרונות
למה שנראה הכי בלתי אפשרי,
ואז ישאל איך לא חשבנו על זה קודם.

האחד שיראה אותך,
יקרא אותך מבלי שתאמרי מלה
וניבין שסערה בתוכך מתחוללת...

האחד שאתו בכל מקום
תמיד תרגישי בבית.

רציתי אורטל הילה

רציתי לנשם
אותך אֶל תוך לבי
אך הסתפקתי
בחיבוק החם
שבעיניום.

המנגינה שלנו יהודה ניסן

דממה, שתיקה, מבט משפל, אין אהבה.
ובעיניך מבט שמעולם לא ראיתי.
לא מצאתי את המלים, שתישארי אתי
כשמצאתי מה לומר, נשמעה המוזיקה.

האוהבים רקדו צמודים על הרחבה,
ראיתי אותך הולכת לעבר היציאה,
חבר אסזו בידך ברחבת הרקודים,
אני עומד, מסתכל, אותי הוא הקדים.

אני חושב מה קרה, כבר אין אהבה?
עליך הרבה חושב, בלבי אותך אוהב,
בקשתי לומר על הכבוד, שאנו נמשיך עוד,
אבל כשמצאתי את המלים, כבר רקדת עם אחר.

לא יכלתי לומר את המלים שרציתי,
לא היה לי אמץ להודות ברגשותי,
כשהבנתי שטעייתי, ובעצמי פגעתי,
הסקליטון נגן, ואותך צמודה, ראיתי בעיני.

פתאום דממה, הלב נרגש, ואני אליך נגש,
בעיניך מבט מוזר, לא ממקד, מפזר,
ואני מבקש מלים לך לומר, רוצה היום לא מחר.
כשנגשתי אליך לומר, נגנו את השיר שלנו.

לקחתי את ידך, פלי נרגש
צמודים רקדנו, עדין אהבנו
סליחה, להשתי, אותך אהבתי
השפלת מבט, ואמרת: "נדעתי".

לא כל אהבה יעל שחר־שריד

לא כל אהבה גדולה
נועדה לממוש.
לפעמים
דוקא
הדלק לקתיבת שירים
באה מנעגוע
לאהבת נעורים
שנראתה בזמנו
כאהבה שאי אפשר לחיות בלעדיה
אבל התבררה כאהבה שאי אפשר לחיות אתה.

★

יובל ששון

הלב מאט את פעימותיו
מחשב קיצו לאחור
כל פעימה חזקה מקודמתה
כל פעימה איטית מקודמתה
את מקום ההתרגשות הקליפה התשווקה
וזה בתורה חלפה והשאירה אחריה
שזבל מתוק של אושר
פכה צריף למות.

★

נועם מאיר שדות

נהרות של תשוקה יוצאים ממני
אל האחת שאהב.
בני שעוד לא נולד מחכה לי במסתורים.
האם אהיה כאלף שנה לראות בהלדתו של בני?
האם אצפה לזווג האמור?
לתשוקה הנפלאה עכשיו? או בביאת המשיח?
או שאולי אחצה את הדרך,
דרך בתי החולים ומהמורות
לשר לתוף הדגדגן שלך בתשוקה אחת
מפליאה.

הסוד שלך דנה שניידר

אתה תבנה בית
ואני אכתב שירים
אתה תציל אחרים
ואני אחכה למגע ידיך
אתה תהיה לי בלילות
ואני אנשם את מילותיך
המעטות
אתה לא תגלה לי את השמור בסודותיך
ואני אשאל אותך בכל יום
עד כמה
אתה אוהב.

תביני

שירלי שמואל

מתי כָּבֵר תְּבִינִי?
מתי כָּבֵר תִּדְעִי?
יֵשׁ מִי שְׁאֵתָךְ צוֹעֵד,
יֵשׁ מִי שְׁאֵתָךְ מְלֹנֵה בְּדַרְכְּךָ.
אֵל תִּצְעָדִי לְבַד,
יֵשׁ מִי שְׁמוֹשִׁיט לְךָ יָד.

לְכַלֵּם אֶת מִפְנֵה מְקוֹם מִמֶּךָ,
מִפְנֵרֶת אֶהְיֶה, יוֹדַעַת בְּדִיּוּק
אֵיךְ לְהִתְאִים אֶת לְבָבְךָ.
מִפְנֵה מְעַט בְּיוֹמְךָ,
לְשַׁכַּחַת אֵיפֶה
לְהוֹשִׁיֵר מְקוֹם גַּם לְעֶצְמְךָ.
שְׁמְרֵי לְךָ מְעַט מִן הַזְּמַן
גַּם בְּשִׁבְלֶךָ.

לְעוֹלָם אֵל תִּצְעָדִי בְּשִׁבְלֵי לְבַבְךָ!

יֵשׁ מִי שְׁיִרְגִישׁ אֶת לְבָבְךָ,
זֶאִיר אֶת דַּרְכְּךָ וְנִחְזִיק אֶת יָדְךָ.

לאהוב בלי גבולות

שירי טורף־זינרייך

לאֶהֱבֵב בְּלִי גְבוּלוֹת,
בְּלִי אֲגָדוֹת, בְּלִי חוֹמוֹת.
רק אֵינְסוּף שֶׁל שְׁלוֹה,
לְדַעַת אֶהְבֶּה.
רק פְּעַם בְּחַיִּים,
בְּלִי לְחֹשֵׁב מֶה מִתְאַיִם,
מֶה אֶסוּר, מֶה כְּדַאי,
מֶה מִתֵּר וּמְתִי.

פְּעַם אַחַת בּוֹדְדָה,
לְהַעֲנִיק אֶת הַנְּשִׂמָה,
כְּכֶה סִתָּם בְּפִשְׁטוֹת,
לֵלֵא כֹּל מִחֻשְׁבָּה.
לְהִתְמַכֵּר לְהַרְגָּשָׁה,
לְהִתְמַכֵּר לְאַהֲבָה.
פְּעִימָה אַחַר פְּעִימָה
אַחַר פְּעִימָה.

פעם הייתי רוֹצֵה לְנִסּוֹת,
לְאַהֵב בְּלִי גְבוּלוֹת,
בְּלִי אָסוּר, בְּלִי כְּדָאִי,
בְּלִי מְטָר, בְּלִי מְמִי.
פעם אֶחַת בּוֹדְדָה,
לְדַעַת אֶהְבָּה.

חלום ליל קיץ יהודה ניסן

הוא הלך בשדות
אחרי אישה הבורחת מבשורה,
פי לא רצה להודות
שלה באנה ודעה קדומה.

חפשה מישהו לרוץ אמו,
אחרי מאה שנים של בדידות
להגיע לגן העדן האבוד
לאהבה, ולומר על החשף.

היו לו תקוות גדולות
בעקבות הזמן האבוד,
חפש דבר קטן וטוב,
ולא אף שנים לחכות.

אמרה, לא עכשו, לא מכאן,
הימים קרועים, כסף קטן,
עם הלילה הזה, החיים כמשל,
ניצוץ של אור, בתורה לאהבה.

עוד אהבה אחת ודי,
פעם בחיים, קשורה בנפשו,
המאהב שלה, מלך בשר ודם,
מאשרים לתמיד, פוחז של גורל.

זכרון הדברים עם שקוי אהבה,
בחזרה לאהבה, לקום מחזקים,
כמו תמול שלשום, לא מבוי סתום.
זהו סוף דבר של ספור משפחתי.
הספור שנגמר, במסע אל הלב,
עדין לא מאחר, לזיג שאוהב,
הפעמונים צלצלו לכשורת אהבה.

אני יודעת אורטל הילה

אני יודעת בדיוק
מתי אתה חושב עלי
יש שקוראים לזה אינטואיציה
נשית
אני קוראת לזה
החוט שמסבך.

יקום אלעד טולדנו

כל היקום הנה
על כל צורתו ונהדרו
משאלה לו אפשרית ויחידה –
להיות יפיו כפנה.

וביקום הנה, הדרו הוא
שהוא מדברים קטנים ונפלאים.
וביקום הנה, ביניהם, לשנם אנשים.
ואת, גם כך יש אנשים קטנים,
וגם הם שונים ומשונים.
לוחשים את יפנה מתוכה.
לוחשים את חכמת הקיום לפעמים.
אבל הם עדין שונים מביקום הנה –
יותר טובים.

נוצצים באשר ואהבה,
נוצצים חיים.
וגם קשאת לפעמים עצובה,
הם תמיד מתיכים.

וגם אם הם לא יודעים –

הם בנסד יוצרים

תקנה

אחת גדולה ויפה.

הם יוצרים אותה.

ובכל היקום הזה,

על כל צורתו והדרו,

אין דבר קטן כגדול יפה ממנו.

והם לא יודעים.

מקור אלי מקור סוזן שוש בן-עזרא

בְּשֶׁהֵעוֹרֵב לְחַשׁ לְאוֹרְבֵּת, אִי אִם יוֹר מִן
טְנֻטְרָה פְּרֻשָׁה כְּנַפְיָהּ, לְהִשְׁבִּיעַם עוֹלָם וּמְלוֹאָה
צְפוּרֵי לִילָה שְׁקֻטוֹ, וְהִיא בִקְשָׁה, שֵׁב לְפָנַי,
וְהוּא נִעְנָה, עִירֹם, זְקוּרָה, רְדִיד עַל חֲלָצָיו
עֲצָם אֶת עֵינָיו, הִיא נִשְׁקָה אוֹתָן,
הוּא יָפָה בְּעֵינֶיהָ, עַד מְאֹד
גַּעְגּוּעִים עָלוּ בְּשִׁפְתֶיהָ. נוֹצָה רַפָּה נִכְנָסָה לְפִיהָ
וְהִיא בְּשִׁלָּה, נוֹגַעַת לֹא נוֹגַעַת בְּשַׁחֲוֹר הַלִּילָה
עַד גָּאָה חִיקוֹ שִׁירְתָּה.

מִשְׁנֻטָּן יָרַח מְלוֹאוֹ, חֲלִיל הַתְּנַנֵּן, אֵל רַכּוּתָה
שֶׁל דְּיוֹנָה, וְנוֹצוֹתֶיהָ
רְטֻטוֹ.

שכבת מגן 'צ'רנה שולמנוביץ'

הוא הגיע עם שכבת מגן
ואני הנבחרת
ואין פשוט
ואין דרך אחרת
חויז מלאהב אותו בלי תנאי
עד שישכים להוריד את המגננה.
לבטח, לצמח, לגדל
אבל זו רק אני
אי של נדאות, בים של אי נדאות
בים שמשאים לבלע אותו.
וזאת אני שעומדת איתנה
לזכר לא לגונן, למה לו להתמודד
לקבל נדאות מאנשים אחרים.
ולקבין שאין פשוט
ולעולם לא יהיה לו פשוט
מאתגר, מציר, מקעים
אז אני הופכת לאמא לביאה
ונלקחת
על אי הנדאות שלו.

יד על היד חנה מורג

לחוש שוב את הקפוס העזר
ששמך נשק וטפל בטנקים
לחוש את נרדכי היד ההררזים
שכנו מדינה.

לחוש את כף היד החמה
זו שחבקה ותמכה
זו שלטפה ברך
זו שפתכה לי שירי אהבה

אלמד שוב לאהוב אילן ענבר

זכרון קטן שמתעורר
חיידך חנור שמתרחב
ואור גרות צהב
שמאיר את תפלותי.

זה קוד,
מאז שבת אל חיי
תקנה שיהיה לי טוב
אני אלמד שוב לאהב.

לאחר אכזבה ישנה שתיקה
הלב נכנס לדומיה
אגפים נסגרים, יש נסיגה
של רגשות אל תוך תבה.

ואת,
הבאת את המפתח
כבר לא בעצב כבול
אני נפתח כפרח מול
קרני השמש המסממות.

כתב ויתור יעל שחר־שריד

אחרי גיל חמישים
כבר אפשר לראות
לאן הובילו החוטים
של האהבות הגדולות
בסידה
שלא התממשו.
ולתבין,
שבסופו של דבר
הלב בחר
לשמר על עצמו.

★

נועם מאיר שדות

רוֹאֶה אוֹתָהּ זָפָה, מוֹשֶׁקֶת
עוֹרֵג אֵלַיָּה בְּאֵין תִּקְנָה
שֵׁם אֶת מִכְשִׁיר הַסִּיפָאֵף עִם הַפִּיָּה לְמַעֲלָה, פְּתוּחַ בְּאִזְוֹר הַעֲרֹנָה
וּמְקַבֵּל אוֹתָהּ אֵלַי בְּתַנּוּעוֹת עֲנָנוֹת שֶׁל אֶהְבֶּה
יִוֹדַע כִּי רַק אוֹתָהּ רְצִיתִי תָמִיד
אוֹתָהּ אֶהְבֵּתִי כָּל יָמַי
נוֹשֵׁק לְשִׁפְטֵיהָ בְּכַפּוּף הַגֵּב שְׁמִינֵשֶׁר אֶת הַדִּיסקָה הַפְּרוּיָן
וְנֶאֱנַח אֲנִסֶת תְּשׁוּקָה וְרִנָּה.

איפון דנה שניידר

בכוח רב כִּשְׁל ג'ודוקא בקרב על חיי
אני מנסה לקרע אותך מעל לוח לבי
מתאמצת עד כדי זעה נוטפת להכניע את התשוקה ביננו
באיפון
אחד
מהיר
מדמנת מטוס כבוי מעלינו
מעל גופי המתפתל עלוך וגופך התזק שאוחז בי ללא רחם
זרם מים אימתני שִׁיכְבָּה את האש ביננו.
מגיסת את כל פוחות התודעה
להדחיק את נוכחותך, קולך, הודעותיך נהכי קשה – גופך
הרסק אני רוצה – אל העבר – אל ההיסטוריה
ועוברים רק שלושה ימים
ונכנעת.....

אהבת ילדות

יהודה ניסן

לעתים בעבר אני נזכר,
עודני ילד וכמעט נער.
אהבה ראשונה אינה נשכחת,
אפלו כשאינה מתפתחת.

ילדה יפה מהקבוץ הגיעה,
את הסבים לבקר התמידה.
ביחד הלכו לשחות בבריכה,
במים היתה יפה כנסיכה.

הימים עברו, חלפו,
והסבים את השכונה עזבו,
זכרון מתוק נשאר בלבי,
זאת האהבה של ילדותי.

חלפו, עברו עשרות שנים,
תחנות רבות בזמן עברתי,
נזכר בנערה יפת הפנים,
על קורותיה דבר לא ידעתי.

פְּנִיתִי לְקַבּוּץ לְבָרֵר אֹדוֹתֶיהָ,
גִּדְהַמְתִּי מִמָּה שֶׁשִּׁמְעֵתִי עָלֶיהָ.
נִפְטָרָה לְפָנַי זְמַן, כִּדּוּ לִי נֹאמֵר,
רַז זְכָרוֹן הַעֶבֶר מִמְּנָה נִשְׂאָר.

בינינו אורטל הילה

לש בינינו
אלפי חוטים צבעוניים
שתי וערב לכל הכוונים
וגם קצה של חוט
אותו אתה מושך לפעמים
בקדי לקרב אותי אליך.

אביב

שירלי שמואל

ראיתי הבקר זוג יונים
יושבים על חוט.
איך נדעו השנים

שזהו בדיוק הזמן,
שנועד להפגיש
מקור למקור?

איך נדעו שזהו הזמן,
שנועד לאוהבים?

האם הרגישו תחושה שונה
כאשר התקרבו זה לזה?
האם בגופם הרגישו
את בוא האביב?

האם בגופם בערה האהבה?
או שזו רק העונה,
שבשורה את בואה
וניצרה להם פזו תחושה?

אני יודעת איך מרגישים
כשמתחלפות העונות,
אך איך מרגישים
אהבה באויר?

האם גם הצפור
מרגישה את זו התחושה?

איך מעבירים אהבה?
תחושה כה אישית,
בלעדית ושמונה,
אפילו מוגנת.

שומרים עליה היטב,
מעבירים הלאה
שלא תעלם, שלא תכחד...
כוחות לה רבים לאהבה.

ראיתי הבקר זוג יונים,
הפגישו מקור למקור,
פזרו אהבה.

קיצור תולדות האהבה אלעד ארנון

אכְרָהֶם קִבַּר אֶת שָׂרָה
לְאַסֵּר הָעֵקֶדָה
יִצְחָק אָהַב אֶת רַבֵּקָה
יַעֲקֹב הִתְרַגַּשׁ מֵרַחֵל
אוּלַי אָהַב אֶת לָאָה.

מֹשֶׁה אָהַב אֶת אֱלֹהִים
יוֹנָה אֶת הַשָּׁקֵט
שִׁמְשׁוֹן אָהַב אֶת דָּלִילָה
וְאַבְד אֶת כּוֹחוֹ
דָּוִד אָהַב אֶת בֵּית שִׁבְעָה
וְשָׁלֵם בְּבָנוֹ
שְׁלֹמֹה אָהַב אֶת הַחֹכְמָה
וְאֶת מַלְכַת שְׁבַא
וְעוֹד כַּמָּה נָשִׁים
הוּא שׁוֹרֵר לָהֶן שִׁירִים
עַד שְׂאֵבַד אֶת הַמְּלוּכָה.

ישו אהב את התמלה
עד נצלב בעדה
מחמד יצא למסע
בשם האהבה
לעיר הקדושה
בידקה אהב שלנה
כמו אדנה לדורות
הדהד אותה.

סוקרטס אהב דיאלוג
אפלטון אידאה
אריסטו אהב חשובים
דמוקריטוס את תנועת התלקיקים
קאנט אהב את התבונה
ובקש מפל אהד
להאמין בה
שפינוזה אהב את הטבע
וקרא לו אלהים.

גתה אהב את מרגריטה
צ'לסון את שולמית
בפוגת אהבה
רצחנית.

אהבה
נולדה לצד הקנאה
עם רצח הקל
אתרי החבור
בין אדם לסנה.

אלעד ארנון
סוזן שוש בן־עזרא
רון גרא
אורטל הילה
דלית ולדמן
אלעד טולדנו
ערן טורג'מן
שירי טורף־זינרייך
חנה מורג
יוסי מורג
אילן ענבר
נועם מאיר שדות
יהודה ניסן
צ'רנה שולמנוביץ'
יעל שחר־שריד
שירלי שמואל
דנה שניידר
יובל ששון
נעמי תדהר